

KIADÓ HIVATAL:
 BELICZEY-UT 4 SZÁM
 a közérdeklődőknek
 a kiadói hivataltól érkező
 levelek küldendők.
 NYILTTARTÁSBAN egy sor
 közlési díj 50 fillér.
 HIRDETSÉK
 a közérdeklődőknek
 a kiadói hivataltól érkező
 levelek küldendők.

SZARVASI LAPOK

TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.
 SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

— ELŐFIZETÉSI ÁR —
 Egyszer évre 10 korona
 Félévre . . . 5 korona
 Negyedévre . . . 2 k. 60 f.
 — SZERKESZTŐSÉG —
 Beliczey-ut. szám. hova
 a lapzárda érkező
 közlemények küldendők.
 — KÉZIRATOK
 nem adatainak vissza

Hivatalos közlemények.

12892 I. Szarvas nagyközs. előlj.
 1902.

Hirdetmény.

A járási főszolgabíró úr ad 5327/1902. számú rendelete folytán közhírre tétetik, miszerint a köztenyésztésre szánt apa állatok, u. m.: bikák, kosok és kanok megvizsgálása 1903. év január 19-én d. e. 9 órákor a község háza udvarán fog megtörténi.

Felhívtnak az apa állat tulajdonosok, hogy köztenyésztésre szánt apa állataikat ez időre a megjelölt helyen, a törvényes következmények terhe alatt elővezetni el ne mulasszák.

Szarvas, 1902 december hó 17-én.

Az előjáróság nevében:

S a l a c z, G r i m m,
 elsőjegyző. bíró.

Boldog új évet.

Ennek a sokszor csak konvencionális köszöntésnek ma, az új év kezdetén kétszeres értéke van, mert hazánk politikai életében nagy dolgok vannak készülöben.

Az aggodó honfiai szív szorongva kérdezi: ki ismeri jövőnket? Mert valóságok kísértének és aggasztó esélyek teszik kétségessé a jövőt.

A tizenkilencedik századot mindezen a haladás századának nevezi.

Valóban a tökéletesedésre hivatott ember megértette a kor jel szavát s haladt minden tereken.

Ma már villanyvilág és gőzzel utazik, napsugárral fest, villámmal izek a kontinenseken a világtenger alatt.

De a haladás féltelenné is lett, mert örületes sebességében megintgatta magát a talajt, a biztos alapot, az egyeseket, a családokat, a társadalmat, a nemzetet, a hazát boldogságának szükséges alapját: az Istent és a vallást, illetve ezeknek irányító befolyását a közéletre.

Pedig e nélkül nincs meg a jognak biztos alapja, a kötelességek szentesítése, az onfeláldozásuk oka, a szenvedélyeknek féke, s az indulatoknak nemeseítő tüze.

Az ember életének összes nyilvánulásában tekintélyére van utalva. S napjainkban látunk olyan kedves gyermekeket, kik szüleit, vagy jótevőiket tekintélye ellen támadnak fel, s látunk tekintély nélküli szülőket.

Látunk polgárokat, kik a törvényes tekintély ellen fellázadnak, sőt hazájukat is megtagadják, de látunk a közügyekkel foglalkozó férfiakat — mert hasznosok voltak — tekintélyüket eljártották.

Igen, mert megintgatták, megtagadták viládkedésükkel a tekintélyt, s ezzel megintgatták, feldúlták a családi, s minden néven nevezendő életnek alkotmányát, amit a mostani társadalmi zűllés leginkább igazol.

Isten és vallás nélkül csak az önzés az együttlét rugója. Ahol a személyes érdek dominál, alacsony lelkek, silány jellemek teremnek.

Az erkölcsi érdek megromlik, s a számítás pótolja az erényt. — Így a

társadalomnak meg kell dőnie! Nem villám súlyja le, mint óriás tölgyet, nem is szélroham seprti el, mint hullott leveleket, hanem titkos fereg fogja dönti meg, mely lassan rágódva készíti elő a romlást.

Isten és vallás nélkül, erkölcsi ellensúly nélkül romboló aradatként söpri el az emberiség legjéltettebb kincseit és romjai alá temeti mindama szépet, jót és fonségséget, mi a civilizáció tájából kihajított az emberiség javára.

Fenséges és valóban nagy erény a becsület, ha szentéje oly lelkiismeret, melyben az Isten honol! Isten és vallás nélkül a becsület nem elég! Ezek nélkül mi a becsület? Az erény árnyéka, a föld sápadt virága, aminő a romokon terem!

Gyakran látunk a víz partján az idő által megrongált fát. Törzsén széles odu tátong, belsője korhadt, de kérge még él, a nedvet még felvezeti és a vén fa minden évben új, de sápadt színű lombokat hajt; még büszken áll, s nem egy viharral képes dacolni.

Hü képe ez egy nemzetnek, melyet csak a becsület kérdése tart fenn, ha a vallás és az erény visszavonultak.

Belül korhadás, de még erős a kéreg, ez a mai társadalom állapota.

De már a kéreg is veszni indul. A társadalmat az élvezetek lázas dühe tartja megszávalva. A blaziertömeg a művészet csarnokából elégtelentül távozik. Már semmi sem ingerli. Az unalom nem tágit. Jön a nyomorult gyógyszer, a revolver, a mérég! . . .

A hazaszeretet az emberi szívnek egyik legszentebb érzelme.

De nézzünk körül, s az oleső hazafiság divatos tüntetései között

megpillantjuk-e azt, a fájdalom napjainkban már csak eszményképnek gunyolt, tiszta honszerelmet? „Nem azon rideg s önző szeretetet — mint Eötvös mondá, — mely önmagához ragaszkodva kiváltságokban vagy czi merekben keresi azt, amiért küzdenie kell; nem is azon számitó honszerelmet, mely vagyon vagy dicsőség után fáradozva nemes tettekre buzdíthat ugyan, de nem nemesíti azt, kinek keblét eltöltötte: de azon isteni lánggal égő érzeményt, mely Megváltónk szeméből is könnyeket tacsart veszendő honja felett; azon szeretetet, mely nem számit, nem gondol ön magára, hanem áldozik; ha kell egy pillanatban vérét ontva; ha kell, egy hosszú életet át terhes járomban szolgálya hazáját!”

Hol van, — oh mily kevés szívben él e szeretet!?

Szükséges azért, hogy a törvényeket, a köz- és magán erkölcsöket, társadalmi intézményeket Isten lelke, a vallás élető ereje hassa át; mert ha egy társadalomba beleoltják mind azt, ami a lelket az ég felé emeli: az a társadalom biztosan vesztének indul. „Mindaz — mondta Louis Blanc — amit elveszünk Isten souverenitásából, növeli a bakó souverenitását.”

Egyedül Isten és vallás alapján állhat fent azaz erőteljes és becsületes társadalom, mely a munkát nem szégyenli, mely a vallást mint hozzáférhetetlen kincset őrizi mely a palotában, műhelyben, az eke mellett megőrzi a hagyományos erkölcs-tisztaságát, a meg nem fertőzött családi boldogságát, mely edes hazájában még azt találja, mit minden nemesen érző szív talál: ifjúsága edes emlékeinek

TÁROZA.

Visszatért.

(Karácsonyi történet)

— Elkészült közlemény. —

... Mikor aztán elütötte az esti tíz órát, a kapuk egymásután záródtak be. Az éles, apró szemekben aláhulló hó is megszűnt s a szerteszálto fellegek mögül előragyogott egy-két szikrázó fényű csillag. . . . Dörmedző szél ráta a ták ágairól a reátpadit, fagyos havat a csikorgó hideg fantasztikus jegvirágokat rakott az ablakokra. . . . Mit álljon már továbbra is itt az utcasarkon? Az újság fele megmaradt. Nem is tudja azt már ugyancsán eladni. Az emberek eme szent estén nem igen törődnek a nagyvilág eseményeivel. Barátságos, nyájas körben a szeretet melegét akarja élvezni mindögyik. . . . kis leánykája szinte sirva jéjdukt fel: „Jó anyám, a lábam nagyon fájt, menjünk már haza. És a szegény azzony hidegtől szederjes arczán forro könyecsepp gördült alá. „Haza, haza — rogebe magában, holvan, de holvan, istenem a mi otthonunk. Külső városrészen, egy szűk szobában lakott ötödmagával, olyanok között, a kik életük javarészt a tolonczházban töltötték. Néhány fillért megengedték neki, hogy kis leánykájával éjjelökint megvonhassa magát egy zugban. De mert most utolja fel már két ízben nem tudott fizetni nekik, kizárták onnan is. De azért csak káufogta kis leányát, s betakarogtva didor

gő tagjait a vékony rongyokba, elindult céltalanul. . . . A hatalmas paloták ablakai átáradódtak a néptelen utcákra a pazar világosság. Csak egy csillogott itt is, ott is az ajándékok sulyától gönyedő, tündöklő karácsonyfa. A kis leány elhűvölten állott meg. „Nézzé edes anyám, milyen gyönyörű fa az odabenn, csupa világosság. aztán milyen boldogok azok a szépruhájú gyermekek körülötte! . . . Az anya szívet éles fájdalom lassítá keresztüli, fájt lelkének az a tudat; hogy ő az ő gyermekének még egy szünet se adhat, a hol álom közt feledhette el árvaságát. . . . „Edes anyám, úgy e a Jézuska csak azokat a szép, nagy diszes házakat keresi fel, vagy talán elfog jönni hozzánk is? — „El, gyermekem, el, felelt az anya szinte öntudatlanul. Aztán búsan magában mélyedt. Igen, ma egy éve még boldogan, abban a csendes, meleg kis fészekben. Ferje derék, szorgalmas iparos ember volt. Között égett a munka, sohasem láttak szükseget. A legpódlásabb egytörtés a legúszább szekeret volt köztük. Egyszer aztán hamis ígeretekkel a kapasásig ördögöt keltették fel lelketlen emberek a férj szívében. Hiba volt minden igyekezet, hogy lebeszéljék a kivándorlásról. Egy regge len aztán bucsuzatlan hagyta oda családját csak azt tudták, hogy nagyon mesze ment, túl a tengeren is. A nő szelid béketűréssel viselte szomorú sorsát. Kicsiny leánykája iránti végtelen szeretete megmentette a kétségbeeséstől. Helyzete azonban mind rosszra fordult. Betegségbe esett s a mi kis megtakarított pénze volt, azt elvitte a pati

ka. S hogy felgyogyult, nem volt más kereset hátra, mint csikorgó hid egben az utcasarkon áruhágnai az újságokat. . . . Gondolatai anyira elfoglalták, hogy észre sem vette, hogy a város szélén jár. Épen egy szűk kis leány mellett haladtak el. . . . A nő egyet gondolt, hogy megéremed tagjait megmolegesség s valami maradék ételt is ehessenek betértek. Nehéz párával s fojtó füsttel volt telve a leány. Az asztalok körül züllőkinézésű torzonborz alakok: idogáltak, rekedt borzú hangon frivol nótákat énekelve. Legtöbbször már félig elmosott állapotban volt. Egy félreesső asztalnál hatalmas termélt férfi ült háttal, úgyet sem vette a mulatózókra. Fejét két tenyerébe támasztva komoran nézett maga elé. Az asztalony esekélyke pénzéből egy kis maradék meleg ételt hozgatott. Arczának egykori úde szépségét a nyomor és szenvedés se tudta teljesen eltüntetni. Fel is tűnt a kerülhelyeknek a nő megjelölése. Az egyik halkán szóló oda a többieknek, kaján vigyorgással: „Nézzétek egy új vendég odaát. A másik nevetve jegyezte meg: „Nem látszik valami előkelő dárának, de azért megjárja. — „Menjünk hozzá, mu láttassuk őt, — indítványozta egy rótsza kálu visszataszító alak. Az indítvány általános tetszésre talált s támolgyon tartottak a nő asztala felé. A nő ijedten ragadta kézen kis leánykáját, hogy meneküljön ez állhatias alakok közül. Azok azonban durva rohögéssel közelebb fogták s egyikük olyan mozdulattal, mintha magához avarná ölelni. A szerencsétlen anyra felsikoltott s kis leánykája kétségbeesett sírásra fakadt. E pillanatban a félre

esső asztalnál ülő hatalmas alak figyelmező lévén a zajra villámgyorsan vőte közbe magát a nyomorultaknak: „Lódljatok innen aljas bestiák, mert boletok fojtom hitvány lelketeket! Azzal a legkihívóbb viselkedésűt úgy taszítá félre, hogy a sarokba esett. A többiek gyáván meghunyászkodva sompolyogtak félre. A nő hálás tekintetet vetett megmentőjére. A mint azonban személt szembe állva, tekintetük találkozott egymással, hatáctalan meglepés fogta el mindkét tőjüket. végre a férfi bünbűtőn csüggesztő lefejt a elértékonylve szólt meg remegve a nagy belső felindulástól: „A véletlen hozott össze bennünket, hogy én, a nyomorult bünbűs bocsánatot kérjek tőled, ha szívedből meg nem tépted ki az én méltatlan képmet. . . . A nő némán szótlanul állott előtte. „Anna, a jó istenre kérlek ne fordulj el tőlem, a mit hibáztam, azért kegyetlenül meglakoltam, az égre foradom, hogy jóvá fogom tenni, vétkeimet. Anna, Anna, edes kisleánykám, hát nem ismertek többé már engemet? A nő visszafojtott indulatai uralkodni nem tudott többé, boldog, szokogva hullott a férj hatalmas mellére, míg a kis gyermek szorotattal simult hozzája. . . . Éjfélt ütött az óra; . . . a néptelen utcákra csodálatos fenséges nyugalom borult. . . . Ilyen derült, ilyen fenségesen szép éjjel lehetett akkor is, a mikor menyeyi világosság közepett esendült fel a bethlehemi angyalok éneke. „Dicsőség istennek s békesség a földön az emberek között! . . .

Krecsmárk Endre.

varázsát, férfui tevékenységének és fáradhatlan munkásságának színhelyét, földi reményeinek s vágyainak jutalmazóját.

Vajha boldogabb érzéssel mondhatnók el ez évnek kezdetén: „Boldog új évet!”

Képviselési közgyűlés.

1902. december 23.

Mielőtt a képviselési közgyűlés lefolyásáról a tudósítást megírnók, ki kell térnünk az elsőjegyző Úrnak a közgyűlés színe előtt tett azon nyilatkozatára s ítéletére, amelyet a helyi sajtóra vonatkoztatott.

Nem tudjuk, mit bámuljunk leginkább az elsőjegyző Úr viselkedésében, a roppant nagy elbizakodottságot-e, vagy felületes ítéletét.

Hát tisztelt elsőjegyző Úr, az Ön által lenézett és kicsinyelt helyi sajtó tett községünknek annyi szolgálatot eddig is és fog tenni ezután is, mint amennyit Ön kormányzasi talentumával egész életében elérni képes aligha lesz.

Hogy Ön, elsőjegyző Úr nagy deszpota, azt nagyon jól tudjuk, azt is tudjuk, hogy hivataloskodása alatt már két ízben is tett baklövést. De ezen nem is csodálkozunk, mert ilyen nek ismerjük mi már Önt régen.

De azt még sem mertük Önről elsőjegyző Úr feltenni, hogy azt a sajtót támadja meg, amely sajtó akár hányszor szemet hunyt az Ön gyengesége felett és azért a képviselési közgyűlésen tett szokatlanul kirívó és megfélemlítésre szánt beszédjét szónéklül nem hagyhatjuk.

Hogy Ön, elsőjegyző Úr, mit tart a helyi sajtó munkásairól, az nekünk szomorúságot nem okoz, mi az Ön elismerésére nem reflektálunk. De arra a kijelentésére, hogy a sajtónak azon munkásai, akik elég bátrak ahhoz, hogy az Ön által szent és sérthetetlennek hitt személyét támadni meri, ha szerit ejtheti a „porig fogja sujtani.”

Hogy Ön ezt megtenné, ha tehetné nagyon elhiszük Önnel, hisz mi is ilyennek ismerjük Önt.

Mi azonban az ilyen kifakadásokat tudomásul veszünk, de attól megijedni nem szoktunk. Előre is biztosítjuk Önt elsőjegyző Úr, ha hivatali ténykedésében a község érdekeit látnánk megcsorbítva, mindannyiszor tekintet nélkül arra, érint-e az Ön becses énjét a nyilvánosságra hozás vagy sem, feltétlenül megfogjuk tenni kötelességünket, még akkor is, ha az Ön félelmetesnek festett bosszuszomjas haragját vonnánk szegény, árva fejünkre.

Ha megengedi elsőjegyző Úr, mi is azzal az idézettel fejezzük be jelen sorainkat, amit Ön kegyes volt ránk, szegény helyi zsunalisztákra Pulszkytól idézni: „a kutya ugat, a karaván halad.”

Pontban kilenc órákor elnöklő bíró megnyitotta a közgyűlést, melynek egy-két tárgyat kivéve nem birt a képviselőkre vonzerőt gyakorolni, azért jelentek meg oly csekély számban.

A közgyűlésnek első tárgya a december hó 9-én tartott gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése volt, melyet a közgyűlés egyhangulag tudomásul vett.

A lemondás folytán üresedésbe jött színügyi bizottsági tagságra Zsuzsáky István és dr. Mázor Elemér lett megválasztva.

Határozatba ment az iparos tanoncziskolai bizottság előterjesztése az előkészítő osztály felállítására és annak kiadása 1903. évtől folyósítva lett.

Kollár Lajos községi aljegyző azon kérelme, hogy a tanácsban és a képviselésben szavazati jogot nyerjen, elutasított, mert törvényes alapja nincs.

Az előjáróság előterjesztésére a képviselés névszerinti szavazással a községnek felesleges pénzét és letéteit a szarvasi lakarekpenztárban határozta kezelni.

Tárgyaltattott továbbá dr. Reisman Adolf és társainak a községi bíró ellen történt hírlapi támadás kifolyásából beadott kérvénye.

A képviselőtestület a tanács által adott felvilágosítás után a bírónak bizalmat szavazott.

Még több apróbb tárgyat nyert elintézés, mire a közgyűlés véget ért.

Ujdonságok.

— Olvasóinknak és munkatársainknak ez úton kívánunk boldog új évet.

— Lemondás. A mai nappal megszüntem a „Szarvasi Lapok” szerkesztője lenni. Tizenkilenc évig szolgáltam községünk érdekeit majd mind kiadójá, később mint felelős szerkesztője a lapnak.

Most midőn vissza lépek a szerkesztéstől, kötelességemnek tartom, hogy előfizetőimnek és munkatársaimnak szíves támogatásáért hálás köszönetet mondjak.

Szarvas, 1902. decz. 31-én.

Szikes Antal.

— A „Szarvasi Lapok” jövő száma 1903. év január 11-én fog megjelenni.

— Bizottsági ülés. A szarvasi főgymnásium felügyelőbizottságának helyi bizottsága f. hó 27-én tartotta ülését Havári Dani, felügyelő elnöklété mellett. Az előkészítés végett tárgyalat ügyek között legfontosabb volt az új gymnásiumi épület kérdése. A bizottság első sorban az építkezés szüköségét vizsgálta foglalt állást, aztán a helyre nézve állapított meg, amennyiben egy hangulag a meglegelőt felajánlja az építkezés helyéül, az ezből indítványozza a nagy bizottságnak a gyakorló iskolával szomszédos két porta megvételét, s egyben bizottságot küld ki a vételi szerződés megkötésére. Tárgyalta a bizottság a Vallás és Közközlésügyi Miniszternek a tanítóképzőre vonatkozó leiratát, vagyis azon feltételeket, melyek mellett az állami segélyt megadani kész. Mint hogy a feltételek némelyike nem egészen világos, a bizottság megbizta az Elnökséget, hogy ezekre nézve intézzen a Püspökség útján kérdést. Ezeket kívül több kérvények elintézése képezte az ülés tárgyat.

— Kimutatás. Az elmúlt 1902. év folyamán rendőrségünknek ugyancsak elég dolga akadt. Bűnügyi nyomozást végzett 60 esetben, ebből elintéztetett 46 nyomozás alatt 14. Kihágásért följelentve 284 egyén, ebből megölt bűntett: 141. Erkölcstelen életű nő 36 lett letartóztatva. Házalásért kiutasítva 30 személy. Eltoloncolva 36. Kórházba szállítva 20 személyt. Fölakasztotta magát 5. Vízbe fulladt 6. Agyonlőtte magát 2 személy. Hirtelen halál 3 esetben.

— Rosszul lett. F. hó 30-án Garai Mihály szarvasi lakos Zsuzsáki nevű leánya dr. Déri lakás előtt összeszórt. A rendőrség a leányt lakására szállította. A gyors orvosi segély csakhamar életre hozta a már félig-meddig halott leányt.

— Katona a szökevény. S l u s z o r Dózsa békéi születésű 101. gyalogezredbeli újoncz nehezre tudta magát beledúlni a katonalétszám. Még azt gondolt s faképnél hagyta ezredét s eljött Szarvasra. Itt azonban csakhamar reáakadt a csendőrség, letartóztatva és december hó 21-én átkísérte B. Csabára. Szökésének oka, hogy nem tudta a katona életet megzsoltni.

— Lopás. Szécsi Balázs helybeli czukrás vasár este élyen az el nem adott süteményét két ládába pakolta s míg az egyik ládát hazra szállította, addig valaki a másikat elmentte. Jelentést tett a rendőrségnek s a rendőrségnek sikerült is a ládát megkerítenie — de üresen. A sütemény legnagyobb része elszórva fektűt az endródi úton. A kár 60 korona.

— Halálhíradás. Léva i Irén hosszú szenvedés után meghalt. Temetése f. hó 30-án d. u. ment végbe nagy részvét mellett.

— Eljegyzés. Dr. Nemes Béla főgymnásiumunk jeles képzettségű fiatal tanára, f. hó 25-én váltott jegyet Budapesten Szoltsányi Szeréna kisasszonnyal, fővárosi tanítónővel. Gratulálunk!

— Zene és dallásulat. Horváth József igazgatása alatt lévő 10 tagból álló dal társulat tegnap és tegnap előtt előadást tartott az Árpád Szállóba helyiségében. A hallgatóság lelkesült a tiszta magyar jellegű előadásért. A társulat kiváló erői Harmati Rózi, operett és népszimfű énekesnő, Kertész József, Göre Gábor és Kácsa cigány

alakítója és Magyar Gyula jellemkomikus. A zene kíséret és az öszének kifogástalan volt.

— Kereskedelmi bál. A kereskedő ifjúság bilija mely folyó hó 3-án lesz meg tartva mint az előjelekből lájuk fényesen fog sikerülni.

— Gondnok választás. A helybeli ág. hitv. evang. egyházközség doca. 28-án gondnok választó közgyűlést tartott, a melyen az 1903. ik évre újból S á r k á n y Mihály mostani gondnok egyhangulag lett megválasztva.

— Igazgató lelkész. Az ág. hitv. evang. egyháznál az igazgató lelkész tenné dőt 1903. ik évben P l a c s k ó István lelkező telje sít, a kiknek tehát ügyük lenne ez évben egyházi dolgokban, hozzá forduljanak.

— Presbiteri gyűlés. Az ág. hitv. evang. egyházközség presbiteriuma decz. hó 29-én az egyháztanács termében gyűlést tartott, melyen a múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása után a Kirta féle harang hangosóján ak fizetés felemelése iránti körlet me figyelmen kívül hagyott, a mennyiben a harang után alig folyik be a mostani fizetése is. Tudomásul vétetett, hogy most már az öszes tanítóknak rendszeres díjlevegű lesz. Egyházi esküdtékül S i m k o v i c s István és C s e z n a k János egyhátagok választotta k meg s az egyháziak a egyes alkalmazott lak helyei is betöltettek. Tudomásul véte-tett a tavosó ig. lelkész Z v a r i n y i Jánosnak évi jelentése s kisebb ügyek elintézése mellett különös gondot és aggodalmat okozott az egyházmegye esperesének átiratát, melyszerint az egyházközség a vall. közokt. miniszter az iránt hivatott fel, hogy tuzsufolt iskolái mellé új iskolák felállításáról gondoskodjék, mert ellen esetben községi vagy állami iskolák szervezése iránt lesz kénytelen intézkedni. Határozatilag kimondta, hogy a halottas háznál eddig mondani szokot áldás ezentul a vasárnap délutáni irás utagyarzatok helyett az isteni szízet imával végeztesik.

Vármegyei hírek.

— Albizottsági ülés. A vármegye alispánjának elnöklété alatt a vármegyei közigazgatási bizottságának érdezeti albizottsága folyó hó 27-én ülést tartott, melyen a folyamatban levő kisebb érdezeti ügyeket tárgyalta s intézte el.

— Államsegély. A gyula építő iparosok hitel és termelői szövetkezete részére, melynek létesítését a vármegye alispánja kezdeményezte, — a kereskedelmi miniszter 7700 korona államsegélyt adott.

— Pusztaszenttorna és Szabadszenttorna községek a törvényhatósági bizottság folyó évi december 26-án tartott közgyűlésén hozott 851. bgy. sz. határozat értelmében vagyoniilag is egyenlőtlen az egyesített község Szenttorna név alatt működését 1903. évi január hó 1-én kezdi meg.

— Községszükségleti alap. A vármegye főispánjának kezdeményezésére a törvényhatósági bizottság folyó évi október hó 7-én a vármegye rendelkezésére álló községszükségleti alap létesítésére az 1883. évi XX. t.-cz. alapján, három éven át 1—1% vármegyei pótdó kivetését határozván el, a m. kir. belügyminiszter a törvényhatóság ezen határozatát Novák Kamill, dr. Lőrinc László, Szabó Lajos és társai által beadott felelősségek elutasításával, — miután azokban figyelembevehető indokot nem talált, — jóvá hagyta. A jóváhagyás folytán az alispán intézkedett a pótdó kivetése iránt s a határozat második bekezdése értelmében az alap felhasználása tekintetében szabályrendelőti tervezet kidolgozását foganatba vette.

— Új gyógyszerárak. A magyar kir. belügyminiszter a törvényhatósági bizottság határozataitól eltérően megengedte, hogy Gyulaán ifj. Peyer Béla okl. gyógyszerész a Jókai Mór utcában s Endrődön Ösapay Lajos okl. gyógyszerész, új személyes üzleti jogu gyógyszerárt állíthasson fel.

— Boldog új évet kívánunk vendégeknek és minden ismerőseinknek. Garai István, az Árpád Szállóba bérlői.

A fő Mikádó.

Hol van egy babér-ág, avagy cserfa lombja mely kellemét üdén mosolygva ontja. Had füzem kezemmel hódolva, rezkedve Hatalmas Mikádóm fenséges fejére. Oh mert sebet kaptál, vértől minapába. Oh megbántott téged egy örült vagy kába. Felajzom idegét őrületen lantomnak. S körömszakadásig védelmezni foglak. Téged ki fenséges, s érdemekben gazdag. Megbántani meresz volt annak a garak, Kit régen üldöznek, s bakó fut utána, De kit utól nem ér a príbékek lába, S ki a hatalomnak mindig utját állja: A neve Igazság, s nincsen bitérfája! Ne csüggedj jó uram, állj egyenes testtel. Nincs mitől tartanod a sulykot csak vesd el. Nem lesz neked többé soha bántódásod (Bár a szokimondók sirját folyvást ásdod) Ám itt vagyok én az udvari szálító. A te védelmedben dörög hangu Csató. Hol van egy szájkosár sauzós drótól fonva. Tegyük a bűnösre erélyesen, nyomban! Hatalmas Mikádóm hála legyen Néked. Hogy a firkásokot kőveljen lenézed. Mert hisz ki megtámad nem vehető számba. Parvenő sejeles, cšenkbráz, kába. A te fenségeddel nincs ami felérhet. Kivel állnál szóba? A szegény megérthet. Egyszerű szavával, kérges tenyerével, Kopottas szíruvel, balga beszédével. Hisz udvarmestered arra van teremve, Hogy a szegényeket Eléd ne eresse. Mert ronda a paraszt, szagos a bundája. Fenséges Mikádó orrod ezt nem állja? Te ki hatszor mosdatsz vígan egy napjába. Beszennyezéd kezéd a szegény parulja. Csak nem fogadsz szegényt, ha gazdagot láthatas. S cseresznyés tál mellett velük cimborálhatas. Nyugodj meg Mikádóm, harag ne emészen. Amit rólad írtak plágium egészen. Más Mikádó dolgát verte uj kaptára. Kösse vinczelléred a legelső fára. Én meg térdelédhez borulok Mikádó (És ne legyen szavam pusztába kiáltó) Ide figyeljetek testvérek, poélgórok. Ha szíveken fekszik ten boldogulástok. Kiáltások velem: „Istenünk őt óvja. Eljen a mikádók legfőbb Mikádója!”

CSARNOK.

Manezika babája.

Németből fordította: SÁRKÁNY IMRÉNÉ. Kaszej gonosz szándékkal jött, s önkénytelenül kéréshez kapott, mely ködmönsé al volt rejtve.

— Te vagy a Jézuska, kérdé abban a pillanatban Manezika gyermeked megindulástól resakoló hangon, miközben piciny kacsoit mintogy imára kulcsolta össze.

Kaszej, tégra nyitott szemekkel bámult a hold világától ezüstös fényben ragyogó gyönyörű gyermekarcra, mely mint egy tulvilági tünemény, hatott minden idegére.

— Te vagy a Jézuska? kérdé újra a kisleány?

Kaszej egypár percig hallgatott még, — aztán intott a fejével.

— Igen? te vagy hát a Jézuska? én másképen képzeltelek, s hangja sajnálkozást fejezett ki.

— Már én csak ilyen vagyok, mondá Kaszej kimagyarázhatatlan hangon, milyennek gondoltál engem?

— Azt hittem, szárnyaid is vannak, — és —

— Peresz, hogy voltak, de már elraktak.

— Kár, aztán sokkal kisebbnek is képzeltelek, rózsás arczocskával, neked nincs is arczod, egészen fekete vagy, ha nem mondta volna, nem is ismerlek meg.

— Az jobb is lett volna. — Roppant bosszantotta, hogy oly sok időt tölt el ezzel a gyermekkel, de nem tudott a bübájától szabadulni, melylyel Manezika kedves lényé megigézte egész valóját. Ugy érezte, mintha kicsérülték volna, minden akaratereje megbénult, s valami ismeretlen hatalom látott őt vezetni, melynek önkénytelen engedelmekedik. Még egyszer megakarta próbálni, öszeszédni magát — s kemény hangon kérdé az elfogultatlan gyermektől.

— Mit akarsz itt?

Manezika ártatlanul mosolygott, angyalozó fejét ide-oda ingatva, még gyermekhangja mint a legédesebb zene, úgy hangzott fülebe.

— Ne haragudj Jézuskám, én igazán nem akarlak háborgatni.

— Dehát akkor mért nem alszol, s mit csinálasz itt?

— Nézd kérlek, ez az én legkedvesebb babám, nyujtá feléje a fejten babát, aranyos bisalommal — szegény nagyon beteg, azért várakoztam itt rád — hogy

gyógyítsd meg őt; mert mindenki kineveti s nem akarnak rajta segíteni. Ugy-e, te megfogod gyógyítani, s ismét olyan szép lesz, mint volt? megteszed? igen?

— Ezt a szörnyet, kérdé nevetve, de megijedt a saját hangjától, oly különösnek tűnt fel magamagának, alig akarta elhinni, hogy ő így is tud nevetni. Ó, Kaszej Antal, a ki ma éjjel gyilkolni akart.

O Jézuska, ezt nem vártam volna tőled, hogy te az én szegény beteg babámat kinevedd, mondá Manczika keservesen zokogva, s könnyei végig peregettek piros arcán, egy könny véletlenül Kaszej keszéro hullott, a mint a baba után nyult.

— Ez a tiszta gyermekkönny nem csak a kezére, de a szívére is esett, és előtte eddig teljesen ismeretlen érzést fakasztott benne, a megbánás érzését — melyet a fogság keservei csaknem örökre kioltak a lelkéből. Lehajolt a síró kisleány fölé, és vigasztalni kezdte.

— Ne sirj hát — hiszen van neked sok szép balád, százszor szebbek, mint ez itt!

— Vannak hát, de azok nem betegek s nagyon csifrák, én azokat nem szeretem, én csak ezt a szegény betegbabát szeretem, a kit mindenki, még te is, kineveted. Minnek is hozod nekem minden karácsonykor azt a sok csifrást, vidd el inkább a szegény bányász gyermekeknek, szegényeknek, úgy is csak melegreghat küldtel és semmi jótéko-

— Azoknak nem is kell más — csak még kenyér.

— Arról is gondoskodik a papa, meg a mama a kiket megbíztál vele, a Kaszej gyermekek fogják a legnagyobb csomagot kapni.

Kaszej majd elájult, mikor a saját nevét ily váratlanul hallotta kiejteni és rá bámult Manczikára, s kinek sejtelmé sem volt a szörnyű lelki harcáról mi az előtte álló szerencsétlen ember szívében vívódott.

— Kaszej most nincs itthon, beáérták mert rossz volt, de a felesége és a gyermekei jók, — oda adhatnád neked a te kapott szárnyaidat, hogy elrepülhesenek ha az apjuk haza jön. Papa meg a mama küldenek neked mindent, a mire szükséged van, a felesége a bányába dolgozik, csak hogy pénzt kereshessen. — Nekem ne hozzá többé semmit, vidd el a Kaszej gyerekeknek. Ugy-e megteszed?

— Hát mit szólnál hozzá ha Kaszej megjavulna, kezdé érzelmétől remegő hangon, leve a kisleány feletét.

— Ó akkor küldjél neki is szárnyakat, hogy haza repülhesen, és bocsás meg neki, nem lesz többé rossz.

Valami régen nem érzett nedvességet érzett végig folyini erre a szavakra az arcán, szegény, s ajkai vonaglottak a fájdalomtól, mely megérintette egész lelkét. — Manczika újra megkérdezte tőle:

— Megteszed? tedd meg kérlek, aztán meg fogod gyógyítani a babámat is ugy-e, adez neki fejet és lábat? Kaszej nem volt képes beszélni, csak intett a fejével; aztán lesegíté Manczikát a sekről és elkísérte.

— Hát te tudod, hogy én hol alszom? Kérdé halkán a meglep tt gyermek, azt is a hol a mama, meg a papa alszik? Kaszej újra igent intett.

— Mi lelt, mért remegsz ugy? Felelet helyett gyöngéden megszorítá durva kezeivel, Manczika bársny puha kacsóját.

— Pá jézuska, jó éjt, el ne feledd a babámat.

Kaszej lehajolt, megérinté a gyermek aranyzóke haját reszkető ajkával, s távozott.

Másnap ugyancsak pörölt a szobalány a fűtőre, hogy a lába nyomát mind ott hagyta a parketten, alig tudta eltüntetni.

— Igazán különös, mondta az urnő férjének, milyen álmai vannak Manczikának, még sohasem hallottam ilyesmit, most beszélt el nekem, és a madamenak. Hanem a madame nem szólt semmit, mert Manczikát reggel a köpenyébe burkolva találta az ágyban és az éji lámpát a szobalány a szalóából hozta elő. Delfelé berontott a papa a gyermekszobába és össze-vissza csókolta Manczikát, elbeszélte, hogy Kaszej hazajött és meggyönt neki mindent.

— Igen, tudom, én kértem a Jézuskát, hogy hozza vissza, nekem mindent megtesz a Jézuska, ha kérem. Kaszej most már jó lesz, a Jézuska megígérte, hogy gondoskodik róla.

Nekem is szavát adta a Kaszej, és én bízom benne, azért kineveztem egy távoli birtokomra erdőkertlőnek, ott nem ismeri senki — ott boldogok lehetnek.

Este, mikor Manczikát lefektették ágyacskájában találta a szépen meggyógyított babát — uj feje lába volt, s nagyon szép szőke haja, öröme tökéletes volt, s mindenkinek eldicskedett vele, hogy őt milyen nagyon szereti a Jézuska, minden kívánságát teljesítette, mindég is jó lesz, hogy öröme legyen benne a jó Jézuskának.

(Vége)

Irodalom.

— A magyar közönséghez. Minden magyar ember tegeje a szívére a kezét és valija meg öszintén önmagának; szabad-e talánnál néznünk tovább, hogy ebben az ezeréves magyar hazában hogyan hanyatlak a magyar faj uralma? Pusztulunk anyagilag süllyedünk erkölcsileg és lélekről lépésre vesszük a talajt lábaink alól. Vesz az avonáiba és vizállykodásába merülünk; holott minden erőnköt egyesítve kellene megfeszíteni arra hogy a miénk, a magyar fajó legyen az uralom földben, iparban, kereskedelemben, pénzügyben politikában, egy szóval a nemzeti élet minden megnyilatkozásában. De ha est akarjuk akkor a léha közömbösségnek, az unott nembánomásgnak egyszer már véget kell szakítanunk.

A magyar társadalmat, a művelt magyar középosztályt e tekintetben súlyos mulasztás terheli. Évtizedeken át türte azt, hogy agyába, szívé, családi szentélyébe a nemzetiellen és erkölcsellen szemellen beha, toljon és ott gyökeret verjen, hogy aztán kiforgassa tiszta, nemes, nemzeti, ösmagyar gondolkodásából és ez által könnyű szerrel idegen szellem idegen érdekek vonatató kötelére fűsse. A saját pónsán, a saját erejé vel növelte nagyra a magyar közönség azt a sajtót, a mely a komoly, higgadt, hazafias gondolkodást kiolté közéletünkkel és helyét te belevitte a léhaságot, a könnyelműséget a nagy nemzeti érdekek semmibevevését, a nemes, hazafias törekvések bigunyolását. Csakis a magyar nemzeti gondolkodás eme szomorú átalakulása magyarázza meg mai körülményeket; csakis nemzeti gondolkodásunk eme megromlása tette lehetővé, hogy a magyar közönség kisiklik a magyar pénz, a magyar föld, az ország szellemi és anyagi vezetése.

Bartha Miklós és Holló Lajos orsz. képviselők egy évtizednek nehéz munkáját szentelték arra hogy a sajtóban megteremt senek egy olyan organonot, amely a magyar faj ezen önvédelmi harcának legyen névélvívője. Az áltáluk teremtett „Magyar ország” nem egy szűk körű politika hirdetője, hanem az egész magyar társadalom lelkiismeretének és kötelességének öszinte megnyilatkozása. Morsékel a formákban, de bátor az igazság hirdetésében. Következetes a nagy célok szolgálatában. — A „Magyarország” nem csak a közönséget vásárló igeretekkel a maga körébe; szomorú is volna, ha a művelt közönség ezira értékelte len ajándékokkal engedné magát és magyar lelkületét félrevezetni. A „Magyarország” szerkesztősége kiváló újságot akar nyújtani a magyar közönségnek. Hisszen ma már általános elismert dolog, hogy zsurnalisztika kailag a legjobb lap a „Magyarország” amely a család minden tagjának kiváló szellemi élvezetet nyújt. Ez a lap szándékosan kerül a léha, erkölcsellen és üres élcseledekkel, mi a magyar ember lelkehez sohasem illett. E helyett válogatott, bő olvasmányokat, ki tűnő regényeket, tárcákat, szellemes apróságokat és elsőrangú megbízható értesüléseket közöl hasábjain. A „Magyarország” szerkesztőségének élén Lovassy Márton dr. orsz. képvis. felelős szerkesztő áll, kit a legelső magyar írói gárda vesz körül és támogat a munkában. Minden értesítés a lap részére, előfizetés és más küldemények csak ezen czímen küldendők;

„Magyarország, napilap, Budapest.” — Minden tovább czimezés fölösleges. — Eljöttizetés árak a rendesek. Egy óra 2

kor 40 fill, negyedévre 7 kor., félévre 14 kor., egész évre 28 kor. — A magyar társadalom bizonyára sorakozni fog a „Magyar ország” nagy czéljai köré és támogatásáva lehetővé teszi azok megvalósítását.

Program.

A Magyar Hirlap már teljes tisztelettel esztendő óta szolgálja híven és osztatlanul a magyar közönség érdekeit.

Szinte páratlanul áll a Magyar Hirlap abban, hogy mindenképen teljesen független. Sem politikai pártnak, sem osztályoknak sem a hatalomnak alárendelve nincsen. A legnagyobb szabadsággal hirdeti meggyőződését úgy a politikában, mint bármilyen társadalmi kérdésben is.

A Magyar Hirlap irányadója, parancsolója egyes egyedül a közérdek. Ehhez képest politikai programja az eszményi liberalizmus, társulva a legtisztább demokracizmusal. S mindebben is mindenképen tetőtől talpig magyar.

A magyar érdekek feltétlen, megalkuvást nem ismerő aszószólója és védelmezője a M. H. Pártok keretében semmiképpen, sem köztöten hirdeti hazafias meggyőződését úgy a nagy, mint a kis dolgokban. A legéberrebb figyelemmel kíséri mindazt, amivel a magyar nemzet sorsa bármilyen czímen összefügg.

A nemzeti kialakulás harczaiban és forrongásaiban a Magyar Hirlap a legelőkeltebben figyel, felvilágosító és irányító részt vesz. A közigazgatás tökéletesítését a az igazi magyar szempontoknak megfelelővé tételét: kiküzdendő programponjtjai közt is első helyen sürgeti.

Munkatársak.

A Magyar Hirlap állandó munkatársai közt az ország elsőrangú írói és hirlapírói vannak. Míg egyrészt szépirodalmi közleményei, regényei, tárczai, s egyéb enémű czikkei, — megannyi irodalmi csemege; másrészt hírszolgálatáa úgy megbízhatóság, mint gyorsaság és bőség szempontjából tökéletes és felülmulthatatlan.

Rovatok.

A rovatok változatossága kimeríthetetlen a Magyar Hirlap hasábjain. A rendszeres rovatokon kívül „A társaság” című külön rovata van, mulattató közlemények számarai. A nők pedig az asszonyok rovatában találják meg minden vasárnap az őket legközelebb érdeklő czikkek és tünnyalók egész gyűjteményét.

A Magyar Hirlap gyakran közöl érdekes magyarázó képeket is, amikor ezzel szolgálatot tehet a közönségnek.

Közleményei megválogatásában mindig a tisztult írás, az irodalmi színvonal, s a jóérkölcse vezet a Magyar Hirlapot.

Bársny István regénye.

Legközelebb teljesen magyar tárgyú és izű érdekes regényt kezd a Magyar Hirlap Bársny István tollából.

Kedvezmény.

Különös kedvezményvel is bőségesen szolgál a Magyar Hirlap azoknak, akik előfizetők.

Január elsőjével belépő negyedéves előfizetőink külön kedvezményként, ez ideig karácsonyi könyvajándékunkból három kötetet, féléves előfizetők hat kötetet kapnak teljesen ingyen. A könyveket az előfizetés beérkezése után azonnal megküldjük.

Emellett természetesen az 1903. évi karácsonyi könyvajándékából is annyi kötetet kapnak, ahány hónapig 1903. karácsonyáig egyfolytában a Magyar Hirlap előfizetői voltak.

A január elsőjével belépő negyedévre új előfizetők tehát 1903. karácsonyáig tizenöt kötet regényt, a féléves új előfizetők tizenhét kötet regényt kapnak teljesen ingyen.

A Magyar Hirlap előfizetési ára: negyedévre: hét korona, félévre: tizenhét korona, egy hónapra: 2 korona 40 fillér.

A Magyar Hirlap Kiadóhivatala, V. Honvéd-utca 10.

Felelőszerkesztő: SZIKES ANTAL.
Főmunkatárs: PATAKI JÁNOS.

Hirdetések. TANULÓ.

Dantzky Sándor
könyvnyomdájában
egy jó házból valófiu
—tanulóul—
azonnal felvétetik.

Eladó boltajtó.

Egy teljesen jókarban levő boltajtó jutányos áron eladó. Bővebb felvilágosítást nyújt a kiadóhiv.

Köhögőknek a KAISER-féle

MELL-BONBONT

mint leghatasosabb ajánlatom.

2740 közgyógyölög hitelesített bizonyítvány kimutatja annak biztos sikerét köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodásnál.

Egy csomag ára 20 és 40 fill.

Szarvason kapható: BUGCIS A DOR gyógyszerárban.

Kiadó lakás.

özv. Bakay Dánielné örökösének tulajdonát képező házban egy, esetleg két lakás 1903. év január 1-től kiadó.

Értesítés:

Bakai Sándornál

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Belicey út 4-ik házzszám alatt levő papirkereskedésem, a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg rendeztem be.

Raktáron tartok levélpapirokat, a legnagyobb választékban.

Ugyisintén raktáron vannak nagy választékban iskolai füzetek, tollak, tollszárazak, rajztömbök, ceruzák, törő gumik irodapapírok, tenták, és notesok.

Továbbá ajánlom dús választékú névjegyeimet és képes-levelező lapjaimat s b, melyeket a legolcsóbb áron bocsájtok a n. é. közönség rendelkezésére.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel:

DANTZKY SÁNDOR,

nyomdatulajdonos és papirkereskedő.

H I R D E T É S E K.

Nemzeti irodalmunk legértékesebb alkotásait, a magyar irodalom főműveit.

MAGYAR FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA MAGYAR REMEKÍRÓK

az alatt egyöntetű ecép kiadásban, 55 kötetben, díszes vászonkötésben adja közre a Franklin-Társulat.

TARTALMAZZA:

* Arany János Kisfaludy Károly
Arany László Kisfaludy Sándor
Balassa Bálint Kölcsey Ferencz
Bajza József Kossuth Lajos
Betrányi Dániel Madách Imre
Cskay Gergely Miksa Kelemen
Csokonai V. M. Pázmán Péter
Czuczor Gergely Petőfi Sándor
Deák Ferencz Reviczky Gyula
Dobos József Széchenyi I. gr.
Fazekas Mihály Szigligeti Ede
Garay János Teleki László gr.
Gyöngyössi I. Tompa Mihály
Gvadányi József Vajda János
Kármán József Vörösmarty M.
Katona József Zrínyi Miklós
Kisvándor Fer. művelt.
Kemény Sigm.
Népius Lya Népköltésék
Karacs-költészet

* A ostlappal jelölt remekírók kiadását jogát a Franklin-Társulat magának szerződésileg biztosította, úgy hogy az más kiadó ki nem adhatja, ezen írók műveit más verseny gyűjteményben meg nem jelenhetnek.

A Franklin-féle magyar remekírók 55 kötetnyi teljes gyűjtemény 400 korona, mely összeg hat részletben törleszthető a hat kötetes teljes Shakspeare kedvezményára 30 kor. a remekírók előfizetőinek, ha a két mű együtt tessen rendeltetik meg.

A Franklin-féle magyar remekírók öt kötetes sorozatokban jelenik meg: minden félévben egy-egy öt kötetből álló sorozat.

A Franklin-féle magyar remekírók előfizetőinek külön kedvezményképen a tavasszal megjelenő új magyar Shakspeare-kiadás, 8 vaskorona — kivételesen árban szállítatik, holott a kiadás bolti ára 30 korona; az eddig forgalomban volt Shakspeare kiadás 100 koronába került. — Legkiválóbb költőink remek fordításában közli Shakspeare remekít e kiadás, névszerűen Arany János, Petőfi Vörösmarty, Szász Károly, Lévy József, Arany László, Rákosi Jenő, Györy Vilmos áttulmányozták. Es az egyetlen teljes magyar Shakspeare és értékes kiegészítője a magyar remekírók gyűjteményének. Megrendelhető a magyar remekírók-kal egyidejűleg.

A Franklin-féle magyar remekírók 55 kötetnyi teljes gyűjtemény 400 korona, mely összeg hat részletben törleszthető a hat kötetes teljes Shakspeare kedvezményára 30 kor. a remekírók előfizetőinek, ha a két mű együtt tessen rendeltetik meg.

Sajtó alá rendezik és az illető író életét és munkáinak jellemzését felülről bevezetéssel ellátják:

Alexander Bernát
Angyal Dávid
Bádczy Ferencz
Bánóczi József
Beöthy Zoltán
Berzeviczy Albert
Bayer József
Eendrődi Sándor
Erdődy Béla
Erdélyi Pál
Ferenczy Zoltán
Gyulai Pál
Franklin Vilmos
Gyulai Pál
Heinrich Gusztáv
Koroda Pál
Kossuth Ferencz
Korma Andor
Lévy József
Négyessy László
Rákosi Jenő
Riedl Frigyes
Szelethy Károly
Széll Kálmán
Váczy János
Vadnay Károly
Voinovich Géza
Zoltányi Ir. n.
E fényes névsor biztositókat nyújt arra nézve, hogy a Magyar Remekírók megbízható szöveget adja a fentebb munkáiknak, hogy minden életre önálló becses munka lesz.

A Franklin-Társulat által kiadott Magyar Remekírók

II. sorozata

épp most jelent meg, és a következő köteteket tartalmazza:

Arany János munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes.
Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferencz.
Reviczky Gyula összes kötetmennyei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál.
Szigligeti Ede színművei I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József.
Vörösmarty Mihály munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

Még a télen megj. I. sorozat pedig az alábbi öt kötetet adja: Arany János munkái I. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes. Vörösmarty munkái I. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál. Tompa Mihály munkái I. Sajtó alá rendezte Lévy József. Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczy Zoltán. Csiky G. színművei. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly. Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés, valamint a Franklin-Társulat Budapesten.

Értesítés.

Ezennel van szerencsém a m. t. közönség b. tudomására hozni, hogy üzletemet megnagyobbítva, eddigi üzletem mellett lévő külön helyiségben kész ruharaktárt rendeztem be. Állandóan nagy raktárt tartok úgy férfi és gyer mekruhákban, mint női konfekcióban Egyben ajánlom az őszi idényre

úri és női divatáru üzletemet

a hol az összes czikk, mint úri, női és gyermek-czipők, fehérneműek, keztyűk, csipkék, szalagok, kalapok, eső-ernyők stb. a legfinomabb minőségben, legolcsóbb árban beszerezhetők.

A t. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:
Ungár Jónás.

ÁLKALMI AJÁNDÉKOKRA nagy választékban

China ezüst tárgyak, samovárok, író készletek, Bambusznád, és fém, diszasztalkák, disztárgyak üveg és porcellánban stb.

Szichta Tivadar

üveg és porcellán kereskedésében, piacz-tér.

Sürgöny cím: Nádházy Szarvason

Alapított 1879 ik évben.

NÁDHÁZY JÁNOS TEMETKEZESI VALLALATA SZARVASON.

(Kórház utca 1260 házszám alatt saját házában)

Elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbből a legdíszesebb kivitelig

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik

Fakoporsók 2 kor.-tól feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 8 kor.-tól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 50 kor.-tól feljebb. A Nádházy Temetkezési Vállalat* a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János
temetkezési vállalkozó.

Valamint ércz koszoruk.